



ישראל כהן, סופר ועורך
(1986-1905)

עברית ובקרו פרסי יצירה מטעם ראש הממשלה. ישראל כהן פרסם כ-30 ספרים, תרגם עשרות סיפורים ומסות של גדולי הסופרים בהם: ט.ס. אליוט, הרמן הסה, ניטשה, פרויד, צוויג, וערך אנתולוגיות וכתבי־עת. ב-1980 יצא לאור הספר "מסלול" ובו זיכרונותיו ומבחר מאמרי ביקורת על יצירתו, ביוגרפיה וביבליוגרפיה של כתביו והכותבים עליו. השלמה לספר יצאה לאור ב-1987. ב-1985 פורסם הספר "חילופי מכתבים" (עם בן גוריון ו"ש"י עגנון). שני הספרים נערכו בידי בתו פרופסור נורית גוברין. בתו חגית הלפרין גם היא פרופסור לספרות עברית. ישראל כהן נמנה עם המסאים הבולטים בספרות העברית. הוא ראה במסה את אחת מצורות הביטוי החשובות והאישיות וביצירתו "האקולוגיה בתחום הביקורת" הכניס לראשונה מושג זה לספרות.

בין הפרסים בהם זכה: פרס חולון (1955); פרס ברנר (1962); פרס פיימן (1971); פרס ביאליק (1974); פרס ואלנרוד (1976). ב-1982 קיבל את התואר "יקיר תל-אביב יפו".

נולד בלאַשקוביץ בגליציה המזרחית למשפחה חסידית. ב-1921 עבר עם משפחתו לעיר בוצ'אץ' ולמד בבית המדרש שבו למד ש"י עגנון. היה פעיל בתנועות "השומר הצעיר", "ההתאחדות" ו"החלוץ". למד בסמינריון למורים עבריים בלבוב ואף למד נגרות כדי להתכונן לעליה לארץ־ישראל. באוקטובר 1925 עלה לארץ ישראל, עבד בפרדסים ובעבודת בניין בפתח תקווה, בראשון לציון וברחובות. השתתף בהגנה על רחובות במאורעות תרפ"ט. ב-1933 הצטרף לקבוצת חולדה וב-1934 עבר לתל-אביב. בשנים 1948-1970 ערך את עיתון "הפועל הצעיר", שהיה ביטאון מפלגת מפא"י. במסגרת עבודתו זו עודד סופרים צעירים רבים. כהן פעל רבות למען הסופרים ובין יוזמותיו: בית הבראה לסופרים (בית דניאל בזיכרון יעקב); מועדון לסופרים ולאמנים "מילוא"; קרן לעידוד יצירה ע"ש יצחק למדן; בית הסופר ע"ש טשרניחובסקי; קרן הלוואות לשיכון סופרים ואמנים. היה מיוזמי מכון "גנזים", חבר הנהלתו והיו"ר שלו. היה פעיל במועצה הציבורית לתרבות ולאמנות; במכון לתרגום ספרות